



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Quotidiana Christiani Militis Tessera**

**Stanyhurst, Guillaume**

**Coloniæ Agrippinæ, 1710**

4. Dies Februarii. Quid est diu vivere, nisi diu torqueri?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45477**

Februari.

Tessera.

93

opera, sic & vita. Mors intolerabilis est illi qui prius suis non est mortuus cupiditatibus, & totum exspectat simul absorbere interitum: dum videlicet moriente corpore mortali commoritur Anima immortalis. Necesse est ergo mors sit gravissima illi, cui multa moriuntur morte sua. Unius rei jaeturam gemimus, aut honoris, aut voluptatis, aut amici, quantum dolor erit, uno omnia perdendi istu, uno totam vitam amittenti momento? Vivebat in illo turba vitorum Luxuria, Superbia, Avaritia, Invidia, Accedia, haec illo uno moriente moriuntur omnia. Noli ergo infamare mortem quasi malam, & accusare quasi timendam. Quippe

*Praefat morte mori, quam vitam ducere mortis.*

#### 4. DIES FEBRUARII.

Quid est diu vivere, nisi diu torqueri?

*S. August. de Verb. Dom.*

Mortem op-

I. tāndam red-

dunt miseriæ

humanæ.

**N**ihil in vita miserius ipsâ vi-

tâ. Ut verè nil aliud sit vi-

vere, quam torqueri. Quid

enim habet, ut ita optetur vita op-

tabile? Nisi malorum consensionem, miseriarum

pertinaciam? quarum tanta est multitudo, ut multi

illas non timeant, quia multæ. Lyses Princeps cen-

suit, vitam esse supplicium Animo, simile illi quo vi-

vi cadaveribus constricti, os ori, pectus pectori, ma-

nus atrocissimè cruciabantur. Anima illa, Divinæ

particula auræ constringitur putri, fluidoq; corpo-

pori,

ri. Quod si quis posset, quaqua patet universus orbis, oculos circumferre, & lynceis effoderet oculi mausolæa, vermium caveas saginantium se saginatis? si lustraret omnes angulos orbis, & sordes asperceret, quibus celebrantur fundamenta, quibus dedicatur nostra miseria, doloribus matris, fletibus infantis? Quid si penetraret cubilia, & pectora? Iachrymantes videret & optantes: videret fastidientes, hunc deflere sponsam, illum liberos, hunc famelicum, illum naufragantem: hunc anxium pro necessariis; illum solicitum pro superfluis. Quid si nullam reperiret sine ludo fortunæ domum, nullam sine lachrymis, nec illum in domo incolam sine suspiriis? Quid si tot, quot dolor exurit, quot morbus infestat, quot curæ divexant, quot cupiditas rotat?

II. Certè tot calamitatum veluti spectris attonitus, & territus, tæderet illum vitæ, qua sic miseris morimur; qua sic in nobis miseriæ vivunt. Quot simus hic circumsepti undique calamitatibus auditæ ex Ethnico Satrapa. Ita M. Aurelius Antonius: (4) Si singuli lingua palam exprimerent, quacumque clam in corde sentiunt: Celum credo suspiriis rumperent, humumque lachrymis inundarent. Quam vastus debet esse dolor, quo per suspiria in apertū erumpente, velut fragrolum tonitru nubes scinderet, aerem finderet, cælum rumperet. Nec id supra fidem. Quia dolor animi minimus, major est dolore corporis maximo. Omnibus quippe, quæ corpus investant, malis subsidium quo illud, vel tollerent, vel minuerent, vel minuerentur, invenerunt homines. At si ægumnosum cor loquatur, nemo audit si intus la-

(2) Epist. ad Casulam.

chry-

chrymetur, nemo videt, si queratur, nemo credit. Quid igitur tali faciendum, nisi ut vitam, qua mori- tur, odio habeat; mortem, qua vivit, amet? Unde magni viri virtus Heroica non in tolerandis corpo- ris doloribus, sed in dissimulandis animi affectio- nibus consistit.

III. Illa enim quæ sunt in penetralibus abdita pe-  
ctoris, humores perturbant, sine ullo gestuum ex-  
ternorum indicio; febrem accendunt sine pulsus va-  
riatione, homines prosternunt, in genua dejiciunt,  
undis ore tenus mergi, mori tandem vitâ non amissâ  
cogût. Denique vitam prorogant, ut mala plura ir-  
rogent, tumultumque negant, ne in eo quiescamus.  
Si quis furentibus circumseptus feris, hinc irruen-  
tem inspectaret impetu tygridem, inde apertis un-  
guibus leonem, inde tortuosum colubrium, aut ple-  
bem undique ferarum, ursos, tauros, lupos, dipfa-  
das; ad hæc impeti telis undique, circumquaque pe-  
ricula hauriens, quæ major ipsi videretur felicitas,  
quam beneficio mortis, eripi tot periculis, absolvî  
periculorum metu? Annè minor erit favor, eripi ma-  
lis majoribus? Circumdant nos, imò inundant in-  
nos, cupiditates ferocissimæ, dilacerant nos votis,  
fortuna jaculis nos sauciat fortiter; ubique malo-  
rum ambitu conclusi sumus, undique miseriae inva-  
dunt; quædam invasuras se minantur quædam quia  
invaserunt, cruciant; imò jam omnes cruciant, dum  
minantur aliquæ: quin & timor ipse minarum, facit  
pœnas. Sola mors vorat tot mala. Omnia malo-  
rum remedium est, quo desinunt omnia. Quis igitur  
mortem non prehenset, & optet mori, ut in hac vita  
desinat pati?

¶. DIES